Japansk svärdsfäktning trängs på ölandsstrand

var en av de många och feta tvåspaltsrubrikerna i lokaltidningarna som väckte undran och intresse på Oland i sommar.

Det handlade om det Europeiska Kendoförbundets första internationella träningsläger och ryktet spred sig snabbt bland öns många tusen turister och fasta befolkning. Man började en folkvandring över hela ön för att bese den dagliga träningen i Persnäs och på sandstränder.

Shiga vid öländsk runsten.

Med liftande, bilande och tågåkande kendoutövare från Japan, Frankrike, Belgien, England och Sverige tränade SHIGA Tadakatsu, 5:e Dan från Tokyo, morgon, middag och kväll ca 6 timmar om dagen under hela juli.

Shiga (mästaren) är det japanska kendoförbundets (Zen Nippon Kendo Renmei) europarepresentant och han är japansk universitetsmästare i kendo. Han är f. n. på 3 års studieresa över hela världen och i "det civila" lärare i japanskt språk och världs-

Han härstammar från en berömd samuraifamilj vars medlemmar har utmärkt sig redan i början av Tokugawaperioden (ca 1650 e.K) i konsten att hantera ett tvåhandssvärd (katana).

Som det anstår en samuraiättling sattes den 6-årige Tadakatsu i fäktskola hos en av Japans mest skickliga fäktmästare och sedan dess har han tränat kendo varje dag minst 3 timmar. Men så fick han också 5:e Dan innan han har fyllt 24.

Hans stil karakteriseras av en oerhörd snabbhet och smidighet. Han kan hugga någon på tre olika ställen

så snabbt att vederbörande inte kan säga i vilken ordning han blivit huggen. Denna teknik parad med en fantastisk kondition gör honom till en fäktare av verklig mästarklass.

Han organiserade den månadslånga träningen helt i enlighet med sin egen mästares metoder vilka t. o. m. i Japan anses vara mycket hårda. Varje morgon mellan 7 och 9 hård stilträning (huggträning med fotrörelser mellan 500 och 1.000 hugg) efter detta attack- och ripostträning i mycket snabbt tempo, alla mot alla. Därefter attackträning i snabbt tempo där han själv anger takten som drivs upp mer och mer, och slutligen "liten tävling" d. v. s. tävling på linje där segraren står kvar så länge han inte besegras. I denna tävlingsform gör man 3 serier d. v. s. alla möter alla 3 gånger.

Morgonträningen förlades till Clanlidens gräsmattor i Persnäs där samtliga deltagare bodde på undertecknads ägor. Efter frukost var det dags att åka till en sandstrand. Då solen gassade som bäst med temperaturer över 35°C, skulle tränas attackteknik under 2 timmar i ankeldjup Olandssand och full rustning (svart och vadderad). På kvällen mellan 5 och 7 var det slutligen formträning (kata) och träning i konsten att dra det riktiga tvåhandssvärdet från baljan (iai-do).

Schemat följdes varje dag, utan förbarmande eller hänsyn till värme och sol och det är förståligt att deltagarna började redan efter första veckan, be till vädergudarna om regn då "mitt-på-dagen-träningen" skulle inställas. Men ack nej, aldrig hade Olands vädergudar varit mera frikostiga med solsken än under juli månad i nådens år 1967. Inte en enda dag slapp vi undan. Allt detta

till många tusen åskådares förtjusning som varje dag med spännt intresse följde våra försök att jaga på oss värmeslag.

Till vår förvåning och våra supporters besvikelse började vi märka att hettan besvärade mindre och mindre och samtidigt som konditionen och fotarbetet blev bättre och bättre i den djupa sanden. Resultatet av denna japanska metod visade sig när vi åter kom till den "fasta marken" i idrottshallen där vi nu tycker att vi formligen flyger fram under våra attacker. Så vi är nu, trots allt, övertygade om effektiviteten av den hårda japanska metoden, ty denna 4-veckorsträning gav sådant resultat att vi skulle inte kunna uppnått det ens med 4 års träning på europeiskt vis.

Shiga-san, som har officiellt tillstånd från Japan för att gradera i Europa, avslutade träningen med gradering enl. följande:

Till 1:a Dan graderades: Jacques Dupont, Bruxelles, Peter Kvalen,

Till 1:a kyu graderades: Lennart Johansson, Stockholm, Robert Calhoun, Paris, Bernhard Bouillard, Bruxelles.

Till 2:a kyu graderades: Allan Törner, Norrköping.

De övriga deltagarnas Dan resp. kyu bekräftades nu officiellt av den japanska huvudorganisationen.

Med hänsyn till den lyckade sommarträningen har det Europeiska kendoförbundet beslutat att organisera och förlägga ett träningsläger i kendo även 1968 till Oland.

Till lägret inbjudes alla kendo-intresserade från hela Europa och Nordafrika som numera tillhör det europeiska förbundets administrationsområde. Robert von Sandor

Japanese fencing practice on the beach of the island Öland

By Robert von Sandor¹

was one of the fat two column headlines of local newspapers which created wonder and interest on Öland this summer.

This concerned the first international kendo seminar arranged by the European Kendo Federation and the rumour was spreading fast among the many thousands of tourists and local inhabitants. People journeyed from all over the island to the daily training in Persnäs and at local beaches.

Figure 1 - Shiga and runestone

Hitchiking or going by car or taking the train kendokas from Japan, France, Belgium, England, and Sweden came to be trained by SHIGA Tadakatsu morning, afternoon, and evening, 6 hours a day under the whole month of July.

Shiga (the master) is the representative of the Japanese Kendo Federation (Zen Nippon Kendo Renmei) in Europe and he is a Japanese university champion in kendo. He is now on a 3-year study trip over the whole world and in civilian life he is a teacher in Japanese and world history.

He comes from a famous samurai family which members were recognized early in the Tokugawa period (approx. 1650 AD) for their skill with a two-handed sword (katana).

As becomes a samurai descendant the 6-yearold Tadakatsu was put in a fencing school with one of Japans most prominent fencing masters and since then he has practiced kendo at least 3 hours per day. Thus, he received 5 Dan before becoming 24 years of age. In 35 C under a blazing sun

His style is characterized by enormous speed and flexibility. He can cut somebody in three different places, and it is impossible to say in which order the cuts were received. This technical prowess together with fantastic fitness makes him a fencing master.

He organized the month-long practice completely according to his master's methods which are considered extremely hard even in Japan. Every morning between 7 and 9 hard basic training (cutting practice, between 500 and 1000, and foot movements) this was followed by attack and riposte practice in an extremely high tempo, based on free for all. After that followed attack training in a high tempo where he is deciding the everincreasing cadence and finally a 'small competition', where everybody makes a line, and the victor stays until defeated. This competition was run three times to have everybody meet everybody else.

Morning practice was held on the Clanliden lawn in Persnäs, where all participants was also staying, on the property of the author.

¹ Translation by Hans Lundberg.

After breakfast it was time to go to a sandy beach. In 35°C under a blazing sun attack techniques were to be practiced in ankle deep sand for two hours in full armor, and black quilted clothing. In the evening between 5 and 7 it was time for shaping practice (kata) and the handling of the real two-handed sword from the scabbard (iaido).

The schedule was followed every day, with no clemency or consideration to the heat or the sun, and it was no surprise when the participants already after the first few days started to pray to the weather gods for rain which would result in the cancellation of the "middle-o-the-day" practice. But nay, never have the weather gods of Öland been so bounteous with sunshine as in this July month of this year of grace 1967. Not one single day did we escape this routine. All this to the many thousands of spectators that every day intently followed our hunt for a heat stroke.

To our own surprise and disappointment of our supporters we started to notice that the heat started to bother us less and less while foot work and fitness became better and better in the deep sand. The result of this Japanese method became evident when we returned to "solid ground" in the gym where we now are literally flying forward during our

attacks. Thus, we are now despite everything convinced of the effectiveness of the hard Japanese method, for this 4-week training gave such results that we would not have achieved in 4 years with the ordinary European manner.

Shiga-san, who has official mandate from Japan to perform examinations In Europe, ended the seminar with the following examination results:

To 1st Dan: Jacques Dupont, Bryssel; Peter Kvalen, Brighton

To 1st Kyu: Lennart Johansson, Stockholm; Robert Calhoun, Paris; Bernhard Bouillard, Bryssel;

To 2nd Kyu: Allan Törner, Norrköping

The other participants Dan or Kyu was now officially confirmed by the Japanese head organization.

With consideration of the successful summer practice the European Kendo Federation has decided to arrange and place a seminar yet again on Öland in 1968.

To the seminar all kendokas in Europe and North Africa, which is now also under the administration of the European Kendo Federation, are invited.

Figure 2 - Kendo practice between Osaki Shintari² and Roald M Knutsen, both 3rd Dan

² NB This picture is from a visit in June 1966, Osaki Shintari was not present at this camp.